

ga ni korvaste kinni sidduda, kui ta agga
sedda võib kaännatada. Sepeäle peab ta
värskid sare-kored võtma, neid kiivviga
purruks pekema, ja neid selle kohha ümber
pannema ja nartsoga kinni sidduma. Kui
seäl ei olle sare-paud liggimail, siis pango
ta värsket mulda, mis ta ülestaevas, selle
kohha ümber. Nüüd peab ta koiu minne-
ma, sare kored wee sees kupputama, ja sed-
da wet sojalt joma. Pärast peab ta terra-
wa noa otsaga sedda hawa suremaks tegge-
ma, ja kuppotsarvega werd seält seest välja
tombama. Pärast võib ta sedda kohta
sätte-tullepaistel poom-dliga, ja panneb
jälle sare lehed ja kored selle ümber. Kui
ta ei voi kuppo sarve leida, siis peab ta
monnikord püssi-rohto selle hawa peäl laste-
ma põlleda, ja aiati üht lusika täit poom-
dli kisse võtma. Kui ta sel viisil selle ha-
waga on teinud, siis võib ta sedda paela
ehk nõri jälle lahri teha.

Mis

veesi werrest lahkeb, nenda kui se suisel
aial pima jures sünnib. Siis wast õige
surm tulleb. — Nore rahwa jures se sünni-
b sagedaminne, kui wanna rahwa jures
et nemmad peält näitvad, kui ollesid nem-
mad surnud, ehk nemmad kül veel elas-
vad. Siiski on üksford ühhes küllas sak-
samaal üks 70 aastane naene jälle ülesär-
kend, kui ta jo olli pestud ja surno vides.
Temma väimees tahtis ühhe nabri naesega
tedda süngist välja tõsta. Siis ütles na-
bri naene, et ta piddi surno suurt warvast
näppistama: sest temmal olli se rummal eb-
ba usk, et siis surnud ei hakka koddo kaima.
Ehk nüüd kül ükski surnud, kui ta õiete sur-
nud ja maetud on, ei voi jälle taggasi tul-
la; siis teggi se mees ommeti, mis na ri-
naene käsits. Ja watq! mis fundis? Se
wanna eit arkas alles ja sirtutas ommad
känd omma väimehhe pole: ja se mehhise
ehmaras ni wägga, et ta pea olles otseti
mah-